

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoPr/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200537
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8722200537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Q. XXX/X, zastúpený Mgr. Martinom Tomášom, advokátom so sídlom Spišská Nová Ves, Trieda 1. mája 51, IČO: 53 774 205, proti žalovanému: Urbárske a pasienkové pozemkové spoločenstvo, so sídlom Vernár, Hlavná 171/65, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 11.10.2022 č. k. 20Cpr/3/2022-86 takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. a III.

II. Odmietla odvolanie proti výroku II.

III. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd u r č u j e, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu dané mu žalovaným dňa 29.12.2021 je n e p l a t n é a pracovný pomer t r v á.

II. Súd nárok na náhradu mzdy za obdobie od 10.2.2022 vylučuje na samostatné konanie.

III. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil článkom 5, § 42 ods. 1, § 47 ods. 1 písm. b), § 68 ods. 1, 2, § 70, § 77, § 81, § 79 ods. 4 z. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce a § 34, § 37 ods. 1 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného súd uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 25.02.2022 žalobca žiadal určiť, že okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 29.12.2021 je neplatné a pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným trvá. Súčasne žiadal priznať náhradu mzdy v sume priemerného mesačného zárobku odo dňa 10.02.2022 do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd uviedol obsah žalobného návrhu žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalobca ako zamestnanec uzatvoril so žalovaným ako zamestnávateľom pracovnú zmluvu, na základe ktorej u žalovaného od 01.01.2016 vykonával druh práce - člen výboru a ťažobný technik. Predtým žalobca pracoval u žalovaného ako zamestnanec, dohodár, na základe rôznych právnych titulov, a to od roku 2010. Dňa 29.12.2021 žalovaný doručil

žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru. Z oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru súd zistil, že dôvod skončenia žalovaný vymedzil nasledovne: „V zmysle §68 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z.z. /Zákonník práce/ okamžite s Vami končíme pracovný pomer uzatvorený pracovnou zmluvou s nástupom do zamestnania dňa 1.1.2016 dňom doručenia tejto písomnosti, resp. odmietnutím jej doručenia. Dňa 23.12.2021 predseda UaPPs vo U. p. Y. R. prevzal fotokópie spisových materiálov od R.. R. L., advokáta, ktorého ste Vy splnomocnili na zastupovanie v dvoch konaniach. Po podrobnom preštudovaní spisového materiálu, ktorý súvisí s rozhodnutím Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie č. spisu XXXX/XXXX-XXXX, č. záznamu XXXXX/XXXX zo dňa 8.7.2021 a Vašej pracovnej zmluvy a pracovnej náplne máme zato, že ste závažne porušili pracovnú disciplínu konaním, ktoré je v príkrom rozpore s Vašou pracovnou náplňou pre funkciu ťažobný technik - „Pomáha predsedovi pri riadení spoločenstva vo veciach ťažby dreva, odpredaji a výdaji dreva. Kontroluje ťažbárov, objem vyťaženej hmoty, podpisuje číselníky, zabezpečuje presun vyťaženého dreva na sklad. Kontroluje a odoberá drevo nachystané samovýrobou...“

Konali ste v rozpore s osobitnými predpismi a následkom Vášho konania je rozhodnutie Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 8.7.2021 č. spisu XXXX/XXXX-XXXX o udelení pokuty vo výške 12.500,- eur za iný správny delikt. Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, ako odvolací orgán vyššie označené rozhodnutie dňa 21.9.2021 č. rozhodnutia 21544/2021 potvrdilo. Rozhodnutie sa stalo vykonateľným dňa 28.10.2021. Skutočnosť, že ste ako člen výboru a oprávnený disponovať s účtom dlžnú sumu neuhradili ani po doručení Výzvy na úhradu zo dňa 8.11.2021 považujeme Vaše konanie za snahu o poškodenie nášho dobrého mena, O povinnosti uhradiť dlžnú sumu sme sa dozvedeli až po prevzatí spisového materiálu dňa 23.12.2021.

Dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru s Vami je, že ste závažne porušili pracovnú disciplínu tým, že ste:

- v období od 1.5.2019 do 31.10.2019 umožnili náhodnú ťažbu dreviny spolu v objeme 2.072m³ na ploche 3,25ha tak, ako to popisuje predmetné rozhodnutie v bode 1/a/,

-v období od 1.5.2019 do 31.12.2019 ste ako poverený predsedom predajom uviedli na vnútorný trh nelegálne vyťažené drevo v celkovom objeme 2072 m³ v rozpore s osobitnými predpismi ako je uvedené v bode 1/b/ rozhodnutia.

Rozhodnutie správneho orgánu zo dňa 8.7.2021 považujeme za dátum vzniku dôvodu na okamžité skončenie pracovného pomeru. Vaše konanie vážne narušilo našu dôveru vo Vás a preto vzhľadom k uvedenému nie je možné od nás spravodlivo požadovať, aby sme Vás zamestnávali až do uplynutia výpovednej doby.“

4. Z rozhodnutia Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 08.07.2021, č. s. XXXX/XXXX-XXXX č. z. 15622/2022 súd zistil, že žalovanému bola uložená pokuta vo výške 12.500 eur, a to z dôvodov a) že žalovaný nedodrжал povinnosti vyplývajúce z ust. § 23 ods. 5 z. č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o lesoch“) v znení účinnom do 31.12.2019, nakoľko v jednotke priestorového rozdelenia lesa (ďalej len „JPRL“) vykonával v období od 01.05.2019 do 30.10.2019 náhodnú ťažbu dreviny smrek obyčajný spolu v objeme 2.072 m³ na ploche spolu 3,25 ha, bez podania hlásenia o vzniku dôvodu na náhodnú ťažbu v týchto JPRL, príslušnému orgánu štátnej správy lesného hospodárstva do 7 dní odo dňa zistenia, že k takémuto dôvodu na ohlásenie náhodnej ťažby došlo, b) nedodrжал povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 995/2010 z 20.10.2010, ktorým sa ustanovujú povinnosti hospodárskych subjektov, uvádzajúcich na trh drevo a výrobky z dreva (ďalej len „nariadenie“), podľa ktorého je zakázané uvádzanie nelegálneho vyťaženého dreva na trh a ktoré účastník konania porušil tým, že uviedol na vnútorný trh drevo, vyťažené v rozpore s právnymi predpismi krajiny ťažby, ktoré sa vzťahujú na oblasť ťažby dreva, vrátane právnych predpisov lesného hospodárstva. Okrem pokuty bola žalovanému uložená povinnosť prijať opatrenia v rámci svojho systému náležitej starostlivosti podľa § 4 ods. 1 zákona o dreve a riadne uplatňovať tento systém, konkrétne bod 1.5 Odvoz dreva tohto systému a prijať také opatrenie, aby bolo zabezpečené, že každý doklad slúžiaci na prepravu dreva vystavený účastníkom konania obsahoval všetky náležitosti podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve.

5. Zo zápisnice zo zasadnutia výboru žalovaného zo dňa 15.10.2021 súd zistil, že na tomto zasadnutí bolo oboznámené rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR zo dňa 21.09.2021 č. rozhodnutia XXXXX/XXXX, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalovaného.

6. Uvedeným rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, podľa ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo zamietnuté odvolanie žalovaného a rozhodnutie Slovenskej lesnícko-

drevárskej inšpekcie č. s. XXXX/XXXX-XXXX, č. z. XXXXX/XXXX zo dňa 08.07.2021 bolo potvrdené. Z výpisu z registra pozemkových spoločností súd zistil, že do 15.11.2021 boli členmi výboru Urbárskeho a pasienkového pozemkového spolčenstva U. okrem žalobcu aj Y. Y., T. J., K. Y. E. a U. Y..

7. V ďalšom obsahu odôvodnenia rozsudku súd konštatoval vykonané dokazovanie a skutočnosti z neho vyplývajúce. Uviedol, že pre platné okamžité skončenie pracovného pomeru je dôležité určiť od akého momentu sa počíta subjektívna lehota. Tá sa počíta od okamihu, keď zamestnávateľ získal vedomosť (dozvedel sa), že sa zamestnanec dopustil takého konania, ktoré môže zakladať dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru. Zo zápisnice zo zasadnutia výboru u žalovaného zo dňa 15.10.2021 mal súd za preukázané, že na tomto zasadnutí výbor žalovaného bol informovaný o uloženej pokute Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 08.07.2021 v spojení s rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, č. spisu XXXXX/XXXX, ktoré žalovaný obdržal dňa 29.09.2021. Teda o skutočnostiach, ktoré boli vytknuté žalobcovi v okamžitom skončení pracovného pomeru sa žalovaný dozvedel na zasadnutí výboru 15.10.2021 z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, ktoré mu bolo doručené 29.09.2021. Od tohto okamihu začala plynúť dvojmesačná subjektívna prekluzívna lehota. Keďže okamžité skončenie pracovného pomeru bolo žalobcovi doručené až 29.12.2021, nebola dodržaná subjektívna dvojmesačná prekluzívna lehota upravená v ust. § 68 ods. 2 Zákonníka práce, čo spôsobilo neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru (výrok I. rozsudku). Nakoľko nárok na náhradu mzdy si vyžaduje dokazovanie presahujúce rámec tohto konania, súd tento nárok vylúčil na samostatné konanie (výrok II. rozsudku).

8. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením (výrok III. rozsudku).

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný namietajúc, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil, čím založil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Konajúci súd pri svojom rozhodovaní nesprávne uviedol začiatok dvojmesačnej prekluzívnej lehoty od okamihu obdržania rozhodnutia správneho orgánu 29.09.2021. Žalovaný sa o dôvode, pre ktorý so žalobcom okamžite zrušil pracovný pomer dozvedel až potom, čo bol žalobca z funkcie člena výboru a súčasne štatutára žalovaného odvolaný k 15.11.2021. Teda až od tohto momentu začala žalovanému plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota v zmysle ust. § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Ďalej vytkol súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal otázkou, ktorá osoba výboru rozhodnutie predložila a ktorá osoba za výbor, a teda aj za žalovaného konala. Ak by súd uvedenú skutočnosť zistil, musel by konštatovať, že takouto osobou bol sám žalobca, a teda žalobca by v takomto prípade musel ukončiť pracovný pomer sám so sebou. Žalovaný zastáva názor, že so žalobcom nemohol platne ukončiť pracovný pomer v čase od 29.09.2021 do 15.11.2021, pretože za pána Y. Y., predsedu spolčenstva, konal takmer výlučne žalobca. Za podstatnú žalovaný považuje skutočnosť, že až momentom, kedy bol žalobca odvolaný z funkcie člena výboru, a teda aj z funkcie štatutárneho orgánu žalovaného (XX.XX.XXXX), žalobca sa stal rádomým zamestnancom spolčenstva a jeho bezprostredne nadriadeným sa stal nový predseda výboru pán R. Y.. Preto až týmto momentom sa mohol žalovaný najskôr dozvedieť o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom. Ďalej uviedol, že i keď sa súd prvej inštancie nezaoberal otázkou, či pokutu udelenú žalovanému je možné považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, vzhľadom na rozhodovaciu prax súdov možno vyvodit, že útok na majetok zamestnávateľa, a to či priamy alebo nepriamy, takmer automaticky dosahuje intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalobca bagatelizoval svoje zavinenie na uloženej pokute, pričom žalobca ako štatutárny zástupca žalovaného mal o ohlasovacej povinnosti náhodnej ťažby vedomosť, ale túto povinnosť, ktorá mu vyplývala z postavenia štatutára, ako i z pracovnej náplne si nespĺnil a ani nezabezpečil jej splnenie, čím zavinił uloženie pokuty. Nepochybne aj pokuta uložená žalovanému inšpekciou bola dôvodom, pre ktorý bol ku dňu 15.11.2021 odvolaný pôvodný výbor žalovaného, ktorého členom bol aj žalobca a bol menovaný nový výbor. Tým sa uplatnili zákonné kontrolné mechanizmy, ktoré žalovaný ako spolčenstvo má na ochranu proti nesprávnemu alebo nezákonnému výkonu právomoci členov svojho výboru. Zápis nových členov do registra sa uskutočnil až po 30.11.2021 (rozhodnutie o zápise nemá žalovaný k dispozícii, nakoľko ho žalobca nepredložil). Pritom noví členovia výboru sa o dôvodoch uloženia pokuty dozvedeli až po prevzatí rozhodnutia správneho orgánu od právneho zástupcu žalovaného R. L. dňa 23.12.2021. Pre posúdenie veci je podľa žalovaného podstatné, že až momentom, kedy bol žalobca odvolaný z funkcie člena výboru, a teda aj z funkcie štatutárneho zástupcu žalovaného, t.j.

15.11.2021 (reálne však až po zápise nových členov v registri spoločenstva po 30.11.2021) sa stal rádovým zamestnancom spoločenstva a jeho bezprostredne nadriadeným sa stal nový predseda výboru a štatutárny zástupca žalovaného, pán R. Y.. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, ako aj zmyslu a účelu inštitútu okamžitého skončenia pracovného pomeru je preto potrebné za začatie plynutia lehoty podľa ust. § 68 ods. 2 Zákonníka práce, stanoviť čas, odkedy sa žalovaný ako zamestnávateľ mohol dozvedieť o dôvode pre okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom. Teda najskôr 15.11.2021, resp. dňom, kedy boli v registri spoločenstiev zapísaní noví členovia výboru žalovaného a členstvo žalobcu ako člena výboru a súčasne štatutárneho zástupcu žalovaného zaniklo. Ďalej uviedol, že v období od 01.05. do 31.12.2019, t.j. v čase, keď žalovaného riadil žalobca, žalovaný bez splnenia ohlasovanej povinnosti, teda nelegálne vyťažil a uviedol na vnútorný trh drevo v objeme 2.072 m³, čím porušil povinnosti uvedené v rozhodnutí inšpekcie. Ako vyplýva z rozhodnutia inšpekcie, náhodná ťažba predstavuje viac ako 55 % ťažby SR a oznamovacia povinnosť je jediný spôsob, ako sa orgán štátnej lesnej ťažby o tejto ťažbe môže dozvedieť. Oznamovacia povinnosť náhodnej ťažby dreva je dlhodobo uplatňovaný inštitút, ktorý je všeobecne známy každému, kto sa zaoberá ťažbou dreva. Žalobca a aj vtedajší lesný hospodár žalovaného, pán N. v konaní pred inšpekciou potvrdili, že oznámenie o náhodnej ťažbe dreva žalovaného bolo v rokoch 2017 a 2018 podávané. Žalobca na výslovnú otázku inšpektora inšpekcie, prečo toto oznámenie nebolo za žalovaného podávané aj v roku 2019 uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť (str. 7 posledný odsek rozhodnutia inšpekcie). Z uvedených skutočností je potrebné vyvodiť jednoznačný záver, že žalobca mal o existencii ohlasovacej povinnosti náhodnej ťažby vedomosť, túto povinnosť, ktorá mu vyplývala nielen z postavenia štatutára, ale aj z pracovnej náplne si nespĺnil a ani nezabezpečil jej splnenie, čím zavinil, že žalovanému bola uložená pokuta v značnom rozsahu vo výške 12.500 eur. Toto konanie žalobcu preto možno jednoznačne považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny a dôvod pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

10. Žalobca odvolaním napadol II. výrok rozsudku, ktorým súd nárok na náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie. Uviedol, že vylúčenie nároku na náhradu mzdy na samostatné konanie sa v kontexte s článkom 17 CSP javí neúčelné, nevhodné a zbytočne zaťažujúce strany sporu. Žalobca je presvedčený, že súd mohol a mal o nároku na náhradu mzdy rozhodnúť už v konaní na súde prvej inštancie. Žalobca zdôraznil, že vzhľadom na nespornosť tohto nároku, nie je vo veci potrebné vykonať žiadne ďalšie dokazovanie, a teda sú splnené podmienky na to, aby odvolací súd rozsudok vo výroku II. zmenil a zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy v sume priemerného zárobku vo výške 1.266 eur mesačne od 10.02.2022 do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci.

11. Žalobca k podanému odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. potvrdiť ako vecne správny a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. V súvislosti s argumentáciou žalovaného o osobe, ktorá za žalovaného konala a s argumentáciou, že žalovanému začala subjektívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce plynúť až dňom 15.11.2021, upriamil pozornosť odvolacieho súdu na ust. § 149 a § 150 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nenastolil riešenie otázky, ktorá osoba výboru rozhodnutie predložila a ktorá osoba za výbor, a teda aj za žalovaného konala. Rovnako žiadnym spôsobom neargumentoval, že za okamih, kedy mala začať plynúť subjektívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, má byť považovaný práve deň 15.11.2021 a toto tvrdenie žalovaný uvádza po prvýkrát až v podanom odvolaní. Žalovaný si tak v konaní pred súdom prvej inštancie nespĺnil povinnosť uviesť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Argumentácia žalovaného uvedená v odvolaní je irelevantná, tiež je irelevantná jeho argumentácia o závažnom porušení pracovnej disciplíny žalobcom. Touto otázkou by sa súd prvej inštancie zaoberal len v prípade, ak by mal za preukázané dodržanie subjektívnej lehoty v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Pokiaľ by aj odvolací súd mal opačný názor, žalobca trvá na skutočnosti, že ohlasovanie ťažby nebolo jeho náplňou práce, ale povinnosťou lesného hospodára. Nesplnenie ohlasovacej povinnosti preto nemohlo byť dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom. V tejto súvislosti žalobca kategoricky odmieta tvrdenia žalovaného, že žalobcovi táto povinnosť vyplýva z postavenia štatutára, ako i z jeho pracovnej náplne. Výbor ako štatutárny orgán žalovaného je kolektívnym orgánom a predseda zastupuje spoločenstvo len navonok, a preto je tvrdenie žalovaného zavádzajúce. Na skutočnosť, že žalobcovi ohlasovacia povinnosť nevyplýva ani z pracovnej náplne, žalobca poukázal už vo svojom vyjadrení zo dňa 17.05.2022. Preto v žiadnom prípade nemôže žalobca niesť vinu za uloženie pokuty žalovanému správnym orgánom. Argument žalovaného, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že posudzovanie útoku na majetok zamestnávateľa takmer automaticky dosahuje intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny, nie je podložený odkazom

na žiaden z konkrétnych prípadov zo súdnej praxe. V tejto súvislosti žalobca vyjadril pochybnosť o tvrdení žalovaného, že je tomu tak automaticky. Súd predsa každý spor posudzujú individuálne a vždy prihliadajú na konkrétne okolnosti toho ktorého prípadu.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie podané žalovaným v zmysle zásad daných aplikáciou ustanovenia § 378 a nasl. CSP. Odvolací súd pritom prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania. Vychádzal z aplikácie ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pričom mal za to, že nariadenie pojednávania v predmetnej veci si nevyžadovala potreba zopakovania, či doplnenia dokazovania a ani dôležitý verejný záujem. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 385 ods. 1, § 383 CSP). Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu i na webovej stránke súdu zodpovedajúceho ust. § 219 ods. 3 a § 378 ods. 1 CSP.

13. Žiada sa osobitne zdôrazniť, že odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie bol v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom odvolania i uplatnenými odvolacími dôvodmi (s výnimkou § 380 ods. 2 CSP). Na základe takéhoto prieskumu uvedeného rozhodnutia súdu prvej inštancie i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody neodôvodňujú zrušenie, či zmenu napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Prvoinštančný súd pre účely rozhodnutia o podanom návrhu vykonal potrebné sporovými stranami označené dôkazy, z nich vyvodil správne skutkové zistenia (§ 215 ods. 1, 2 v spojení s ustanovením § 191 ods. 1 CSP) a vec napokon aj správne právne posúdil. Dôvody napadnutého rozhodnutia dávajú v zásade odpoveď na rozhodujúce skutkové otázky ako aj na právne posúdenie uplatneného nároku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, odvolací súd sa s ním postupom podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje a na správne zdôvodnenie aj v celom rozsahu odkazuje.

14. Podľa § 68 ods. 1 z. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“), zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to iba vtedy, ak zamestnanec a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

15. Podľa § 68 ods. 2 ZP, zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ust. § 63 ods. 4 a 5.

16. Podľa § 70 ZP, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvodov sa nesmie dodatočne meniť.

17. K tvrdeniam žalovaného v odvolaní, odvolací súd podľa § 387 ods. 3 CSP uvádza, že žalovaný označil ako odvolacie dôvody nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov, ako aj nesprávne právne posúdenie veci, teda dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný predovšetkým namieta skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne počítal začiatok (okamih), kedy začala plynúť dvojmesačná prekluzívna lehota. Podľa žalovaného táto začala plynúť od momentu 15.11.2021, kedy došlo k zmene výboru žalovaného a kedy sa žalovaný ako zamestnávateľ žalobcu dozvedel o dôvodoch pre okamžité skončenie pracovného pomeru. Ďalším dôvodom, pre ktoré považoval napadnuté rozhodnutie za nesprávne bola tá skutočnosť, že až momentom, kedy bol žalobca odvolaný z funkcie člena výboru, a teda aj z funkcie štatutárneho orgánu žalovaného, t.j. 15.11.2021, sa žalobca stal rádovým zamestnancom spoločenstva a jeho bezprostredne nadriadeným sa stal nový predseda výboru, pán R. Y. a až týmto momentom sa mohol žalovaný najskôr dozvedieť o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom.

18. Čo sa týka odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnych skutkových zisteniach, ku ktorým dospel súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, odvolací súd uvádza, že tento dôvod spočíva v tom, že z vykonaných dôkazov súd dospeje k nesprávnym zisteniam z dôvodu nesprávne vyhodnotenej dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo z dôvodu porušenia pravidiel formálnej logiky. Odvolací dôvod spočívajúci v nedostatočne zistenom skutkovom stave spočíva v tom, že existujú ďalšie

prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré sú prípustné a neboli doteraz uplatnené. V súvislosti s uvedeným je nevyhnutné poznamenať, že prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d) CSP, z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdí, že súd prvej inštancie sa nezaoberal otázkou, ktorá osoba výboru predložila rozhodnutie a ktorá osoba za výbor, a teda aj za žalovaného konala do 15.11.2021, je nevyhnutné uviesť, že výbor žalovaného je kolektívny orgán, (predseda a štyria členovia), ktorý rozhoduje hlasovaním. To znamená, že rozhodovanie výboru nemožno považovať za rozhodovanie jednej osoby, ako sa žalovaný snaží navodiť v odôvodnení odvolania. Žalobca ako člen výboru žalovaného do 15.11.2021 preto nemohol rozhodovať svojvoľne. Ako vyplýva z obsahu spisu do 15.11.2021 za výbor žalovaného konali Y. Y. (predseda predstavenstva) a ostatní členovia výboru: žalobca, T. J., K. Y. E. a U. Y. (č. I. 49). Od 15.11.2021 za výbor konali R. Y. (predseda predstavenstva) a ostatní členovia výboru: Q. Y., I. V., K. Y. E. a M. N. (č. I. 48).

19. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca ako člen výboru žalovaného na jednotlivých zasadnutiach výboru informoval ostatných členov o postupe v riešení veci, ktorej výsledkom bolo aj uloženie pokuty žalovanému správnym orgánom a výbor ako kolektívny orgán schvaľoval ďalší postup vo veci. Uvedené skutočnosti preukazujú v konaní predložené zápisnice zo zasadnutí výboru zo dňa 22.01.2021 (č. I. 47) a zo dňa 16.07.2021 (č. I. 46) a zo dňa 15.10.2021 (č. I. 45). Za žalovaného teda nekonal žalobca sám, ale za žalovaného konal kolektívny orgán (výbor) prostredníctvom svojho predsedu (Y. Y.), ktorý žalovaného zastupoval navonok. Ako vyplýva zo zápisnice zo zasadnutia výboru zo dňa 16.07.2021 (bod 4), výboru bolo doručené rozhodnutie zo Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 08.07.2021 (č. I. 64 - 74). Zo zápisnice zo zasadnutia výboru zo dňa 15.10.2021 (bod 2) vyplýva, že výbor obdržal dňa 29.09.2021 rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. rozhodnutia XXXXX/XXXX (č. I. 75 - 82), pričom z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 08.07.2021 bolo potvrdené. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nenastolil riešenie otázky, ktorá osoba za výbor do 15.11.2021, a teda aj za žalovaného konala, tiež žiadnym spôsobom neargumentoval, že za okamih, kedy mala začať plynúť subjektívna lehota podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, má byť považovaný práve deň 15.11.2021. Uvedené tvrdenie (novota) žalovaného sa uvádza po prvýkrát až v podanom odvolaní. Uvádzanie v podstate úplne novej argumentácie žalovaným až v štádiu odvolacieho konania je neprípustné, pretože túto nemožno uplatniť v súlade s § 366 CSP. Žalovaný mohol argumentáciu obsiahnutú v odvolaní uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie a skutočnosť, že ju neuplatnil je výsledkom jeho pasivity v uvádzaní podstatných skutkových tvrdení a predpokladaní dôkazov na ich preukázanie.

20. Pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie veci, uvedený odvolací dôvod je naplnený v prípade, ak súd prvej inštancie na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, ak obsah právnej normy súd nesprávne interpretoval alebo ak zákonné ustanovenie súd nesprávne na vec aplikoval. Z odvolania žalovaného nevyplýva tá skutočnosť, že by odvolateľ namietal niektorú z vyššie uvedených skutočností, teda odvolaciemu súdu nie je zrejmé, ktoré ustanovenie považuje žalovaný za nesprávne použité, prípadne nesprávne aplikované na prejednanú vec.

21. V prejednávaní veci bolo nepochybne preukázané, že žalovaný ako zamestnávateľ okamžite skončil pracovný pomer so žalobcom ako zamestnancom dňa 29.12.2021. V oznámení o okamžitom skončení pracovného pomeru žalovaný ako dôvod uviedol skutky vyplývajúce z rozhodnutia správneho orgánu - Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 08.07.2021. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. rozhodnutia XXXXX/XXXX zo dňa 21.09.2021, ktoré rozhodnutie žalovaný obdržal 29.09.2021 od svojho právneho zástupcu R. R. L., advokáta. Rozhodnutie správneho orgánu, ako to vyplýva zo zasadnutia výboru z 15.10.2021, sa teda dostalo do dispozičnej sféry žalovaného najneskôr dňa 29.09.2021 (č. I. 45 spisu) a zo zápisnice zo zasadnutia výboru zo dňa 15.10.2021 vyplýva, že na zasadnutí výboru boli prítomní okrem žalobcu aj Y. Y. (predseda spoločenstva) a T. J.. Na zasadnutí výboru dňa 15.10.2021 bol výbor informovaný o rozhodnutí Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. rozhodnutia XXXXX/XXXX, ktorým správny orgán potvrdil rozhodnutie Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie zo dňa 08.07.2021. Ako vyplýva z obsahu listiny - Okamžité skončenie pracovného pomeru, doručenej žalobcovi dňa 29.12.2021, dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru boli skutočnosti vyplývajúce z vyššie uvedeného rozhodnutia správneho orgánu, že žalobca závažne porušil pracovnú disciplínu tým,

že v období od 01.05.2019 do 31.10.2019 umožnil náhodnú ťažbu dreveniny spolu v objeme 2.072 m³ na ploche 3,25 ha (prvý skutok) a v období od 01.05.2019 do 31.12.2019 ako poverený predseda predajom uviedol na vnútorný trh nelegálne vyťažené drevo v celkovom objeme 2.072 m³ v rozpore s osobitnými predpismi (druhý skutok). S ohľadom na takto skutkovo vymedzený dôvodov okamžitého skončenia pracovného pomeru s tým, že rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť 27.09.2021 (č. I. 75 spisu) a do dispozičnej sféry žalovaného sa dostalo najneskôr dňa 29.09.2021 (č. I. 45 spisu), žalovaný mohol so žalobcom okamžite skončiť pracovný pomer len v subjektívnej prekluzívnej lehote dvoch mesiacov. O skutočnostiach, ktoré boli žalobcovi vytknuté a ktoré žalovaný považoval za závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcom sa žalovaný dozvedel na základe inšpekcie vykonanej správnym orgánom, a preto subjektívna prekluzívna lehota začala plynúť odo dňa zistení, vyplývajúcich z rozhodnutia správneho orgánu, ktoré žalovaný obdržal najneskôr 29.09.2021 a uplynula dňom 29.11.2021. Žalovaný ako zamestnávateľ doručil okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcovi ako zamestnancovi až dňa 29.12.2021, teda po márnom uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty. Preto záver súdu prvej inštancie o nedodržaní lehoty v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce, pre okamžité skončenie pracovného pomeru, je vecne správny, čo je dôvod pre určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi žalovaným dňa 29.12.2021 je neplatné a pracovný pomer trvá.

22. Odvolací súd na základe týchto úvah rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil vrátane správneho výroku o trovách konania vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie).

23. Žalobca odvolaním napadol výrok II. rozsudku, ktorým súd nárok na náhradu mzdy vylúči na samostatné konanie. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil a zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady mzdy v sume priemerného zárobku vo výške 1 266 eur mesačne od 10.02.2022 do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci.

24. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o žalobcom uplatnenom nároku na náhradu mzdy rozhodol tak, že nakoľko dokazovanie tohto nároku presahuje rámec predmetného konania, nárok na náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie.

25. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

26. Odvolanie ako jediný riadny opravný prostriedok je v zásade prípustné proti všetkým rozsudkom súdu prvej inštancie. Odvolanie proti rozsudku nie je prípustné len vtedy, keď to zákon vylučuje. Zákon vylučuje odvolanie v prípadoch podľa § 356 CSP ako aj v prípade vzdania sa odvolania podľa § 368 CSP. Významná koncepčná zmena oproti predchádzajúcej úprave v Občianskom súdnom poriadku sa týka prípustnosti odvolania voči uzneseniam súdu prvej inštancie, kde je prípustné odvolanie len vtedy, keď to zákon pripúšťa. Formou taxatívneho výpočtu v ust. § 357 CSP vymedzil zákonodarca okruh uznesení, voči ktorým je prípustné odvolanie. Proti akémukoľvek inému uzneseniu, neuvedenom vo výpočte ust. § 357 CSP odvolanie prípustné nie je.

27. O vylúčení veci na samostatné konanie rozhoduje súd uznesením (§ 234 ods. 1 CSP). V zmysle vyššie uvedeného je odvolanie voči uzneseniu prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Ak v predmetnom konaní podané odvolanie smeruje proti výroku II. napadnutého rozsudku, ktorým súd nárok na náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie, pričom o tomto v zmysle vyššie uvedeného rozhoduje súd uznesením, ktoré nie je obsiahnuté v zákonomnom znení § 357 CSP je potrebné odvolanie v zmysle ust. § 386 písm. c) odmietnuť. Proti uzneseniu o vylúčení veci na samostatné konanie nie je prípustné odvolanie, keďže nie je výslovne uvedené v taxatívnom výpočte § 357 CSP. (porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 19CoPr/2/2017, zo dňa 08.1.2018)

28. Odvolací súd oboznámením sa s predloženým odvolaním mal za preukázané, že žalobca podaným odvolaním napadol výrok II. rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie nárok na náhradu mzdy za obdobie od 10.02.2022 vylúčil na samostatné konanie. Ak odvolaním napadnutý výrok II. rozsudku je rozhodnutím, proti ktorému v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP zákon nepripúšťa odvolanie, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, a to aj napriek nesprávnemu poučeniu o prípustnosti odvolania zo strany

prvoinštančného súdu odvolanie žalobcu postupom podľa ust. § 386 písm. c) CSP voči tomuto výroku odmietnuť.

29. „Rozhodnutie súdu, ktorým súd vylúčil nárok na náhradu mzdy na samostatné konanie je takým rozhodnutím, voči ktorému nie je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 202 ods. 3 písm. a) O.s.p., pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým sa upravuje vedenie konania a týka sa otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchlejšie riešenie. Medzi uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania sa zaraďuje aj uznesenie o vylúčení veci na samostatné konanie podľa ust. § 112 O.s.p. Z tohto dôvodu odmietol odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku o vylúčení nároku žalobcu na náhradu mzdy na samostatné konanie.“ (Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16CoPr/1/2013 zo dňa 21.03.2013).

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca vo veci neplatnosti skončenia pracovného pomeru plne úspešný, a preto odvolací súd rozhodol, že má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).